

Macron forsøger at sælge Londons »Plan B« i Washington

24. april, 2018 – Tirsdagens fælles pressekonference mellem præsidenterne Donald Trump og Emmanuel Macron startede en time for sent. Begge talte om deres store venskab og deres lange samtale i det Ovale Kontor; Macron kyssede Trump på kinden under ét af flere hjertelige håndtryk mellem de to, og han svingede sin arm op på Trumps skulder, da de forlod podiet. Hvad de faktisk aftalte, ud over betydningen af det tidlige morgenangreb på Syrien den 14. april, er imidlertid fortsat uvist.

Konfronteret med præsident Trumps insisteren på, at han vil trække de amerikanske tropper ud af Syrien, sendte briterne den unge, franske præsident ind for at forsøge at bruge det fælles amerikansk-britisk-franske militære angreb mod Syrien som en løftestang for på en eller anden måde at lænkebinde den amerikanske præsident til en ny variant af deres endeløse, geopolitiske krige i Mellemøsten ved at spille op til hans »Iran er fjenden«-profil for at sælge det.

Macron talte om »humanitær lov« og anti-kemiske våben, men han fokuserede på »fire søjler« i en plan for Mellemøsten, hvor Iran er målet, og som han lagde frem på bordet. De første tre søjler relaterer til at sikre, at Irans atomprogram afsluttes permanent, og at dets ballistiske missilkapacitet fjernes. Den fjerde søjle er den afgørende: at skabe betingelserne for at begrænse Iran i området (han specificerede Yemen, Libyen og Syrien). Sidstnævnte kræver, sagde han, en politisk afgørelse på lang sigt for Syrien, som garanterer, at Syrien ikke falder ind under noget »overherredømme«, og at beslutninger om Syriens politiske fremtid vil blive udarbejdet af Europa, USA og regionale magter, med selv Rusland og Tyrkiet som en del af den regionale pakke. Forespurgt, om amerikanske tropper må forblive i Syrien under en politisk overgang, svarede den

franske præsident, at »vi vil« (!) vurdere sådanne behov i de kommende måneder, baseret på omstændighederne på jorden.

De kloge hoveder vil nu utvivlsomt være travlt optaget af at forsøge at fortolke præsident Trumps bemærkninger for at afgøre, hvad hans faktiske planer er – en notorisk upålidelig praksis. Han sagde, at han og Macron aftalte, at vi ikke kan efterlade Middelhavet uden sikkerhed, og at der kræves en meget stærk blokade mod, at Iran når frem til Middelhavet. Han udtalte desuden med eftertryk, at de »ekstremt rige« lande i Mellemøsten, som USA har beskyttet gratis – og I ved, hvem jeg mener, sagde han – må betale for dette og sætte deres egne soldater på jorden for at håndhæve det. (Saudi-Arabien skal være blandt dem, Trump har i tankerne.) USA har fået mindre end intet ud af de \$7 billion, det har brugt i Mellemøsten i årenes løb, fortsatte han, men når vi ønsker at bygge hovedveje, tunneller og skoler i USA, siger folk, »åh, vi må udvise forsigtighed mht., hvordan vi bruger vores penge«. Dernæst gentog Trump, at ISIS stort set er udslettet i Irak og Syrien; at han har til hensigt at trække USA ud af Syrien, og at vi meget snart vil træffe »nogle meget store beslutninger«.

En overordnet fredsaftale haster virkelig i Sydvestasien. Ideer, der imidlertid er gennemførlige, til sikring af dette, såsom at forene folkeslagene omkring den udvikling, som den Nye Silkevej ville bringe, kunne meget vel fremkomme af det meget nødvendige topmøde mellem præsidenterne Trump og Putin.

Foto: De angivelige bonkammerater Macron og Trump under deres fælles pressekonference.